

<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article12589>

Entrevista a Marta Minguella, de Deixem de ser una illa - CGT Ensenyament Tarragona: 'Organitzem-nos col·lectivament en defensa de l'ensenyament públic'

Date de mise en ligne : dimecres 6 de setembre de 2017

- Actualitat - Articles opinió -

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

"Hem de deixar de viure de forma individual les polítiques devastadores que aplica el Departament d'Ensenyament"

Parlem amb Marta Minguella, delegada de CGT Ensenyament a les comarques tarragonines.

▶ **Per què el nom de Deixem de ser una illa per a la secció de la CGT Ensenyament a les comarques tarragonines**

És un nom descriptiu, no trobes? Significa exactament això, la necessitat de deixar de viure de forma individual aquelles polítiques devastadores que el Departament d'Ensenyament ha aplicat els últims anys. Les retallades a l'ensenyament públic i les condicions laborals cada vegada més precàries a que està sotmès el personal d'Ensenyament són un fet estructural que ens afecta a totes i l'hem de combatre col·lectivament. Només ho aconseguirem si ens ajuntem i deixem de ser una illa. Al nostre blog hi tenim la carta de presentació que ho explica molt bé:

Som un grup heterogeni de mestres i professores que tenim ganes i volem canviar l'escola, transformar-la per canviar el món. Des de la quotidianitat, amb la xarxa de complicitats que anem teixint dia a dia, amb suport mutu...Deixem de ser illes! Col·lectivitzem la lluita i els sabers professionals i sindicals!

▶ **Quin és el vostre funcionament tant a nivell de delegats com de col·lectiu**

La secció sindical porta navegant des del 2011 i va néixer de la necessitat i inquietud d'unes persones que creiem en l'ensenyament públic com a pilar bàsic per aconseguir viure en un context d'igualtat social. Va sorgir coincidint amb l'esclat de diferents plataformes (SOS Escola Pública, marea groga) en resposta a l'aplicació de la LEC i a les retallades que van començar a afectar de manera dramàtica l'escola pública.

El funcionament de la secció sindical sempre ha estat assembleari. Ens trobem periòdicament i decidim les línies que volem seguir i també treballem coordinades amb CGT Ensenyament. La incorporació de delegades a la secció és relativament recent, i l'hem assumit persones que combinem la docència amb l'organització de la lluita. El fet de disposar d' hores ens ha permès fer arribar la nostra tasca a més persones i vincular-les, un aspecte importantíssim en el nostre context que, ara per ara, està ens moments baixos pel que fa a la mobilització.

Però sobretot, Deixem de ser una illa és un projecte col·lectiu. Hi ha moltes persones que potser per circumstàncies personals no poden assistir a les assemblees, però sabem que hi són i quan cal són allí pel que sigui, per fer cartells, per fer xerrades, per participar en les accions, etc.

▶ **A les últimes eleccions sindicals vau obtenir representació per primera vegada. Com valoreu la feina feta des de llavors.**

Sí, a les eleccions sindicals del 2015 vam obtenir representació als Serveis Territorials de Tarragona. El treball des de llavors ha estat intens, però mai suficient. Això sí, no ens rendim ni ens rendirem, no aconseguiran doblegar-nos ni tampoc que caiguem en l'assimilació del procés d'espoliació de capital públic que hauria de revertir en l'ensenyament, cap a mans privades.

Per això hem treballat en diferents línies, prioritzant l'organització de l'ofensiva per revertir les retallades que, aquest curs s'ha traduït en l'organització de la vaga del 18 de gener, convocada per CGT Ensenyament, que ha aconseguit posar en primera línia el debat sobre la situació de la pública.

Paral·lelament hem denunciat i acompanyat el professorat que s'ha adreçat a nosaltres perquè ha patit algun abús laboral, cada vegada més freqüent des que el decret de direccions ha atorgat als equips directius el poder que els permet decidir sobre la continuïtat de les persones als centres que dirigeixen, no tant per criteris professionals sinó per criteris d'obediència. Això és gravíssim perquè elimina el debat necessari per construir projectes educatius pensats per a tothom.

Alhora, hem continuat amb l'organització de jornades i cursos, que ara tenen el reconeixement del Departament d'Ensenyament com a activitats de formació del professorat. Per a nosaltres això és important. La nostra finalitat en cap cas és cobrir la manca d'activitat formativa de l'administració, sinó que volem decidir quina formació volem. Aquesta és una de les tasques més gratificants que duem a terme, sobretot pel vincle i debat que genera entre el professorat que hi participa.

Més enllà del camp de l'ensenyament però, des de la secció sindical entenem que la lluita i la defensa dels drets de les persones no es pot fer de manera fragmentada. Per aquest motiu, ens vinculem als moviments socials que treballen per visibilitzar, denunciar i aturar els insistents intents de desmantellament o privatització dels serveis públics, la defensa dels drets socials i econòmics de les persones més vulnerables i desafavorides, així com la defensa del territori front a les pràctiques d'explotació salvatge.

- ▶ **El sector de l'ensenyament costa molt de mobilitzar i els treballadors i treballadores semblen immersos en una situació de desídia bastant general davant les problemàtiques que els afecten. Que plantegeu davant d'aquesta situació?**

És un gran repte difícil d'assolir però aboquem tota l'energia en arribar cada cop a més gent. No ens és fàcil, però també tenim elements a favor. Aquest curs s'ha vist molt clara la nostra trajectòria sindical, hem fet nostre el missatge Només lluitant aconseguirem victòries i l'hem fet arribar als centres demostrant que les millores s'aconsegueixen al carrer i no signant en despatxos. Això, sense cap mena de dubte, s'ha entès. Aquesta és la línia que seguirem. Les accions ens enforteixen, i ens sobren motius per organitzar-ne fins a ser moltes més.

- ▶ **Com veieu el futur de l'ensenyament públic. Quins són els principals reptes que us heu marcat en la seva defensa.**

Si no responem de forma massiva i contundent, el futur el veig negre. Viure-ho en primera persona fa prendre consciència del que estem perdent: en recursos humans que reverteixen en l'atenció a l'alumnat, en la inversió en les instal·lacions, en les ràtios i atenció a les aules, en la formació del professorat, en les condicions laborals, en debat crític imprescindible en els centres educatius. Els concursos que lliciten l'entrada d'empreses privades a Ensenyament augmenten de forma accelerada. Ara mateix, hi ha damunt la taula un decret de menjadors que si s'aprova obrirà la porta a dos gran lobbies que es faran càrrec de l'alimentació dels nostres fills i filles.

Nosaltres no defallirem en la lluita per revertir aquest procés, però tenim clar que per promoure aquest canvi hi hem de ser totes, cal una implicació de la societat en conjunt. Seria una mica il·lús pensar que es pot deixar a mans dels sindicats.

- ▶ **Heu dedicat bastants esforços al tema de formació amb un seguit de cursos molt interessants centrats en aspectes relacionats amb la pedagogia llibertària. Seguireu endavant en aquest àmbit?**

De fet, la formació ha estat sempre present en el recorregut de Deixem de ser una illa. El 2011 es van organitzar les primeres jornades pedagògiques i ja en van 6 edicions, malgrat aquest curs hem fet una treva. Aquests espais han estat un exemple d'organització i autogestió i han servit per trobar-nos i estimular debats sobre l'escola que volem.

La rebuda que ha tingut el curs Els Inicis de la pedagogia llibertària a Catalunya és molt destacable. N'hem fet set edicions, hem arribat a centenars de persones entre tots els territoris que ens l'han demanat. La part més emotiva ha estat mantenir viu el llegat anarcosindicalista que la història s'ha encarregat d'amagar i transmetre com la lluita obrera ha estat estretament lligada a creació d'escoles i ateneus per poder facilitar l'accés a l'educació als fills dels treballadors i treballadores perquè tenien clar el paper de l'escola com a eina de transformació social, i s'hi van deixar la pell.

Per tant, està clar que continuarem oferint formació, però no ens ho prenem com una obligació. Ho farem mentrestant trobem temes que considerem rellevants i persones que continuïn disposades a oferir-los i participar-hi.

** Entrevista publicada al núm. 194 de la revista Catalunya*